

1

L'ANIVERSARI DE L'ARNAU

Divendres, l'Arnau celebra el seu aniversari.

11

—Quants en fas, rei? —pregunta la iaia.

—Vuit.

La iaia es queda mirant el sostre amb el coll de gairell. Després, mou els llavis com els conills, es compta els dits de la mà i exclama:

—Caram, com passa el temps!

Els amics li regalen una llibreta d'anelles i un boli, unes sabatilles d'alçar-se del llit, una pilota de goma, un llibre de dinosaures i una gorra de visera. La mare, una samarreta i uns mitjons de llana. La iaia, una bufanda de quadres i uns guants que deuen ser bons per als gegants.

—Així els podràs fer servir quan siguis més gran.

El pare no li ha regalat res perquè encara no ha tornat de la feina.

La mare prepara entrepans de formatge i de pernil dolç, uns platets amb galetes petites i rodones i amb cacauets i ametlles, i una ampolla de dos litres de refresc de taronja.

12

Després, treu un pastís de xocolata. Damunt, hi ha una espelma encesa en forma de vuit.

—No bufeu fins que prepari la càmera fotogràfica.

Però l'Antoni empeny la Laia i aquesta empeny en Lluís i en Lluís empeny l'Arnau i aquest clava la mà dreta al mig del pastís i enfonsa l'espelma encesa dins de la xocolata.

La iaia exclama:

—Ai, mare de Déu, quin desastre!

La mare, amb la càmera preparada, no sap si plorar o riure. A la fi, murmura:

—Tant se val, amb espelma o sense. Mireu aquí i digueu «Lluííííís».

El pare arriba a casa quan els amics ja han marxat. Deixa caure les claus sobre la tauleta de l'entrada i pregunta fent una cantarella:

—Qui celebra avui l'aniversariiii?

—Jo! —contesta l'Arnau—. Què m'has comprat?

El pare treu de la butxaca un sobre blanc i l'alça per damunt del cap.

—A veure si endevines què és?

L'Arnau mira el sobre. No hi pot cabre cap joguina ni res que s'hi assembli. Estreny els llavis i, després, diu:

—No ho sé.

El pare espera que la mare i la iaia el mirin. De seguida, obre el sobre i en treu tres papers iguals.

—Què és? —pregunta el nen.

El pare, com si hagués descobert la sopa d'all, exclama:

—Tatxim! Són entrades per veure demà el mag Magalín.

L'Arnau compta ben de pressa.

—Som quatre i només has comprat tres entrades...

Però es veu que el pare ja ho tenia calculat.

—El dissabte, la iaia va a la llar dels jubilats a jugar a la brisca.

L'Arnau mira la iaia. I aquesta abaixa els ulls i murmura:

—És veritat. Aneu-hi vosaltres.

El nen creu que a la iaia li hauria agradat veure el mag. Però si el pare no ha comprat més entrades...